

Az Útmutató 2012. évi októberi igéje:

„Jó az Úr a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhöz.” (JSir 3,25)

Kegyelemből, hit által

„Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.” (Rm 3,10-12). Tudom, mégsem azt teszem. Fedő bűnnel takarom el azt, amit még magamnak sem merek bevallani. Igyekszem, törekszem rá, megfeszített erővel és szilárd akarattal véghez is viszem, de kényszerből teszem. Próbálkozásaim kudarcba fulladnak. Szívem szerint elindulnék az úton, de a többiek másfelé járnak és nincs erőm ellenállni a hívásuknak. Csábítóak a kísértések, izgalmas a tiltás alatt álló fa a kertben. Magabiztossággal

álcázom tévelygő botladozásaim. A szabadságra hivatkozva vágyaim rabságában vergődöm. Megszűntek imádságaim. Nincs kapcsolatom Jézus Krisztussal. Magam akarok életem ura lenni. Nem rajzolódik ki életemen Isten dicsősége.

„Mert nincs különbség: mindenki vétkezett, és hijával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által.” (Rm 3,23-24). Nem logikus, hanem a logikán felül áll Isten lépése. Szeret bennünket az Úr! Igent mond rám akkor is, amikor küzdök ellene, elfordulok tőle, közömbös vagyok irányában. A reformáció felismerése szerint Lutherrel együtt mondhatjuk: „Hiszem, hogy saját értelmemmel vagy erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem öhozzá eljutni.” Ő fordul felém. Szép a gyermekkereszttség gyakorlata, amely Isten cselekvését hangsúlyozza. Ő az, aki nevémen szólít, megszentel, gyermekévé fogad a keresztségben. Kétségek és kísértések idején a keresztség ajándékához – mint kiindulási ponthoz – mindig visszatérhetek: Istenhez tartozom! Életem kezdete és vége, értelme és célja biztonságban, önála van.

„Mivel tehát megigazultunk a hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.” (Rm 5,1). Isten közelségében és közösségében élhetek. Értelmünkkel nem igazán tudjuk felfogni, micsoda óriási lehetősége ez életünknek. Egy olyan titokból részesedhetek, amely nagyobb nálam. Istent – e titkot – nem tudom megfejteni vagy megmagyarázni, de részévé válhat életemnek. Szeretete képessé tesz a szeretet továbbadására és befogadására, megszólító hívása rámutat életem küldetésére. Hisz emberként arra hivatunk, hogy Istennek éljünk, az ő szeretetéről és dicsőségéről tegyen hitvallást életünk. A siker, anyagi

javak és hatalom hajszolása helyett Isten országát keresőknek és terjesztőknek Jézus Isten gondoskodását ígéri. Mennyei Atyátok mindazt megadja nektek, amire szükségetek van, sőt még azon felül is, bőségesen.

„A hit tehát a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről

való meggyőződés.” (Zsid 11,1) Emberekként a látható és megtapasztalt valóságon tájékozódunk. A hit fényében és igazságában azonban mást jelent a valóság. Szükségesnek vélt dolgok lényegtelenné válnak, megmutatkozik a valóban értékes és megtartó. Lehullanak álarcok, lelepleződnek a kísértések. Nem az aranyrudak tartanak meg, hanem Krisztus keresztje. Sem a világ, sem az emberkéz létrehozta alkotások nem maradnak meg, hanem a hit, a remény és a szeretet. A hit bízik Istenben és ígéreteiben, még akkor is, ha amit maga körül lát és megtapasztal, az nem Istenről tanúskodik. Aki a napba néz, annak arca fényessé válik, és a meleget érzékeli. Az Isten erőterében és vele kapcsolatban élt élet emberségünk alapja, éltető tápláléka, erőforrása. Kétségeink és bizonyosságaink feszültségében Istenhez szól örökemberi imánk: „Hiszek Uram, segíts hitetlenségemen!”

Dr. Solymár Mónika

Polgár Rózsa: Tisztelet Luthernek (gobelin, 1983)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, Auferstehungskirche - 1070 Wien, Lindengasse 44/a. kápolna**

2012. november 04. 11.00 óra Istentisztelet úrvacsoraosztással

2012. december 02. 11.00 óra Ádventi istentisztelet

- **Graz, Heilandskirche - 8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.**

2012. november 04. 16.00 óra Istentisztelet úrvacsoraosztással

2012. december 16. 16.00 óra Ádventi istentisztelet úrvacsoraosztással

Istentiszteleteinket közös beszélgetés és szeretetvendégség követi.
Szeretettel hívjuk istentiszteleti közösségünkbe!

A **lelkészi hivatal** telefonszáma: ☎ +43 650 587 7712 E-mail: ✉ evang-ungarisch@aon.at
Home page: www.evangel-ungarisch.at Blog: ausztriai-magyar-evangelikusok.blogspot.com

Ádventi gyülekezeti nap

Hagyományos ádventi gyülekezeti találkozóinkra hívunk mindenkit *2012. december 02-án, vasárnap.* Az istentisztelet *11.00 órakor* kezdődik, a Bécs, Lindengasse 44/a kápolnájában. Vendégünk lesz *Dr. Kocsis Attila* református lelképásztor, a Nemzetpolitikai Államtitkárság osztályvezetője, aki az istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát végzi. Az istentiszteletet követően vendégünk „Békesség Fejedelme” címmel előadást tart, amelyen bemutatja a világ országaiban első kiadású, karácsonyi bélyegeket tartalmazó bélyeggyűjteményét.

Az alkalmat követő közös ebéden lehetőség van kötetlen beszélgetésekre, baráti együttlétre. Köszönjük mindazoknak, akik az ebéd készítését felvállalták! Kérjük, süteményekkel, az előkészületekben való részvétellel járuljanak hozzá a szeretetvendégség megvalósításához! Szeretettel hívjuk ádventi találkozóinkra!

Őriszigeti gyülekezeti kirándulás

Szép napot élhettek át mindazok, akik *2012. szeptember 30-án* megérkeztek *Őriszigetre*. Gyülekezeti kirándulásunk programja már évek óta szinte azonos; az őriszigetiekkel együtt részt veszünk az istentiszteleten, átsétálunk a „házhoz”, ahol házigazdáink, *Hollós Bélának* mindig nagy szeretettel fogadnak bennünket. Előveszi mindenki mindazt, amit hozott, elkészül a gulyás, áthozzuk a kerti asztalokat, leülünk és miközben falatozunk, beszélgetünk egymással. A természet közelsége, a település nyugalma kiszakít bennünket a mindennapok rohanásából.

Az áhitatot követően – amely ebben az esztendőben az idő múlását és a most felelősségét szólaltatta meg – a település környéki séta mozgatótt meg bennünket. Kis izgalmat okozott, hogy egy Grazból autóval érkező csoport csak Gleisdorfig jutott el, de visszavonatozva a steier fővárosba egy grazi étteremben ők is megoldották kalandosra sikerült és nem így tervezett találkozójukat.

Gyülekezetek vezetőségi találkozója

Együtt ülésezett a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség Képviselőtestülete és gyülekezetünk presbitériuma hétfőn, 2012. október 8-án.

A gyülekezetek történetében első alkalommal került sor ilyen találkozóra, melyen megbeszéltük az ökumenizmussal kapcsolatos teendőket illetve megvitattuk az ausztriai egyesületekkel és szervezetekkel való kapcsolatainkat. Közös elhatározásunk értelmében a jövőben folytatjuk közös együttműködésünket

„Az új reformáció” – A reformáció mai gondolatai

„Mert más alapot senki sem vehet a meglévőön kívül, amely a Jézus Krisztus. (1Kor 3,11). Luther Márton 1517. október 31-én tette közzé híressé vált 95 tételét, amelynek záró bibliai igéje az örök alapra hívja fel a figyelmet. A reformátori örökséghez tartozik a keresztyén hit alapjaiból és lényegéből kiindulva az egyház küldetésének mindenkori átgondolása, az adott kor kihívásainak megfelelő újrafogalmazása és a megújulása irányába tett lépések megvalósítása. *Klauss Douglass* német evangélikus lelkész 12 feladatban 96 tételt fogalmaz meg, amelyekben szerinte a mai egyháznak szüksége van a megújulásra ahhoz, hogy küldetését betöltse. A reformáció 495. évfordulóján e tégekből közlünk válogatást. Elgondolkodtatóak, megszólítóak *Duglass* tégei, amelyek részletes kifejtése is izgalmas olvasmány lehet a reformáció hónapjában (*Douglass, Az új reformáció, 96 tétel az egyház jövőjéről, Budapest 2002.*).

1. feladat: Visszatérni a reformátori középpontba

1. Luther szándéka az volt, hogy az egyház üzenetét bibliai alapokra helyezze, külső formáját pedig kora színvonalára emelje. Az egyház ez idő szerint olyan állapotban van, amely nem felel meg sem az egyik, sem a másik követelménynek.

2. A reformáció nem a tizenhatodik század eseménye, hanem ránk váró feladat.

3. Aki reformálni akarja az egyházat, annak a tartalom kérdéseivel kell kezdenie. Ezen a ponton azonban nem állhat meg.

4. Reformátoriak akkor lehetünk, ha tovább építjük a reformátorok művét, nem pedig, ha konzerváljuk.

5. A keresztyén hit nem normák és szabályok rendszere, és nem is világnézet vagy tan. A keresztyén hit az ember és Jézus Krisztus között létrejött bizalmi kapcsolat.

6. Az olyan teológia képes rugalmas kereteket létrehozni, amelynek egyértelmű a középpontja. Ha homályos a középpont, a keretek megmerevednek.

7. Az egyház keretei nem tetszőlegesek. Azokat a középpontnak kell formálniuk, illetve a kereteknek a lehető leghatározottabban kell a középpontra mutatniuk.

2. feladat: Felszabadítani a spiritualitást

9. A 21. század embere messzemenően nyitott a vallási kérdések előtt. Kérdéseire azonban ma nem az egyházban keresi a válaszokat.

10. Itt az ideje, hogy az egyháznak minden mást megelőzve az Isten-kérdést illetően legyen tekintélye.

11. Jézus Krisztus a válasz korunk spirituális éhségére. Ezt azonban nem elég csupán állítani. Ennek megtapasztalhatóvá kell lennie gyülekezeteinkben.

12. Gyülekezeteinkben a spiritualitást az odaadásnak, a lelkesedésnek és a kisugárzó erőnek kell jellemeznie.

14. Egyházunknak spirituális fellendülésre van szüksége.

15. Az Isten iránti szeretet a protestáns teológia fehér foltja.

16. Cselekedeteinknél és fáradozásainknál fontosabb, hogy belemerítkezzünk Isten szeretetébe.

3. feladat: Újra felismerni a küldetést

17. A legfőbb megbízás, amit Jézus egyházának adott, nem az, hogy gondot viseljen az emberekre, hanem hogy tanítvánnyá tegye őket.

20. Nincs keresztyénség megtérés nélkül – megtérési élmény nélkül azonban igen.

„Kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef 2,8)

A megigazulásban a reformáció tanításának egyik központi gondolata a reformáció korában készült „Törvény és Evangélium” – ábrázolások a Krisztusba vetett hitből fakadó üdvösség képi megjelenítései.

Id. Lucas Cranach képén (1552) középen az élet fája áll, amely a törvény oldalán kiszáradt. A gonosz és a halál az embert az örök halálba kergetik. Az evangélium oldalán virul az élet fája, Krisztus keresztyéje és feltámadása az ember számára az életet jelenti.

21. A megtérés folyamatához hozzátartozik a betagozódás a gyülekezetbe.

22. Aki közölni akarja másokkal a jó hírt, annak magának is jó hírré kell válnia.

23. Nem várhatjuk el, hogy az emberek Krisztusra hagyatkozzanak, ha mi magunk nem hagyatkozunk rá.

24. Nem missziói rendezvényekre, hanem missziói gyülekezetekre van szükségünk.

4. feladat: Aktivizálni a hívők egyetemes papságát

26. Az úgynevezett „lelkészek” és az úgynevezett „laikusok” közötti különbségtétel nem biblikus és nem protestáns.

27. Az egyetemes papságot csak úgy aktivizálhatjuk gyülekezeteinkben, ha az emberekben szeretetet ébresztünk a Szentírás iránt.

28. Egyetlen emberben sincs meg az összes képesség, amely ahhoz szükséges, hogy egy gyülekezetnek csak megközelítőleg is nyújtani tudja mindazt, amire szüksége van.

29. Minden keresztyén kapott valamilyen kegyelmi ajándékot Istentől – és megkapta a hozzá tartozó feladatot is.

31. A gyülekezetben kinek-kinek azt a feladatot kell ellátnia, amelyre Isten különösképpen alkalmassá tette.

32. Az olyan munkatársak, akik Istentől kapott képességeik szerint végzik feladatukat, nemcsak jól végzik a munkájukat, hanem motiváltan és lelkesen is szolgálnak.

5. feladat: Újra definiálni a lelkipásztori hivatást

34. Egyházunk lelkipásztor-központúsága súlyos teher mind lelkipásztorainknak, mind a gyülekezeteknek.

39. A jó lelkipásztor elismeri gyülekezete nagykorúságát.

40. Gyülekezeteink megújulása nagymértékben lelkipásztoraink lelki megújulásán múlik.

6. feladat: Vállalni az irányítás felelősségét

43. Ahol hiányzik a vezetés, ott nem szabadság uralkodik, hanem az erősebb joga.

45. A Szentlélek munkája nem szükségtelenné, hanem értelmessé teszi a tervszerű működést.

7. feladat: Kiépíteni a kiscsoportok egészséges struktúráját

49. Gyülekezeteink túlságosan nagyok ahhoz, hogy légkörük személyes és elkötelező erejű legyen, és túlságosan kicsik, hogy a diakónia, az evangélizáció vagy a spiritualitás terén kielégítő teljesítményt nyújtsanak.

53. Nincs még egy médium, amely alkalmasabb lenne rá, hogy embereket hozzásegítsen ahhoz, hogy hitre

jussanak, a hitben növekedjenek, és hitüket másokkal is megosszák, mint a keresztyének otthonai.

8. feladat: Kialakítani a szeretet kultúráját

58. Ha azt akarjuk, hogy az emberek jobbak legyenek, hozzáférhetővé kell tennünk számukra Isten szeretetét.

59. Nincs élő keresztyénség közösség nélkül.

61. A keresztyén közösség nem annyira eszmény, amelynek elfogadását megkövetelhetjük, mint inkább feladat, amely elé Isten állított bennünket.

62. A szeretetteljes légkörű gyülekezetek vonzóvá lesznek.

64. Az egyház csak akkor egyház, ha másokért él.

9. feladat: Megszabadítani az istentiszteletet béklyóitól

68. Az olyan istentiszteletnek, amely inspirálni akarja az embereket, az ő életérzésüket kell kifejeznie.

70. A jövő istentiszteletét nem a lelkipásztor fogja tartani, hanem a gyülekezet fogja ünnepelni.

10. feladat: Egyszerűsíteni a gyülekezetet belüli struktúrákat

73. Az egyház struktúráinak rendkívüli lelki relevanciájuk van.

79. A komplikált struktúrák megbénítják a gyülekezeteket. A jövő jelszava az egyszerűsítés. Ami nem működik egyszerűen, az egyszerűen nem működik.

11. feladat: Helyreállítani a gyülekezet primátusát

82. Számos tartományi egyház jelenlegi, gyülekezetek összevonását szorgalmazó stratégiája hosszú vagy rövid távon halálosnak bizonyul. Nem kevesebb, hanem több gyülekezetre van szükségünk.

83. A helyi gyülekezetek évszázados rendszerét ki kell egészítenie a másfajta gyülekezetmodellek sokféleségének.

86. Nem a gyülekezetek vannak azért, hogy az egyház intézményét szolgálják, hanem az egyház intézménye van azért, hogy szolgálja a gyülekezetet.

88. A jövő gyülekezetének joga és kötelessége lesz a profilalakítás.

12. feladat: Jövőt álmodni az egyháznak

89. A pénzügyi és személyi gondoknál is nagyobb baja egyházunknak, hogy nincsenek álmunk.

90. Az álmok nem irreálisak, csak egy másfajta realitásban gyökereznek.

93. Álmunknak eléggé merészeknek kell lenniük ahhoz, hogy Istennek helye legyen bennük.

94. Csak álmodni nem elég. Álmunkat tettekre kell váltanunk.

96. Az egyetlen erő, amely képes valamit jóra fordítani, a hit, a remény és a szeretet együttes ereje.

„Életünket a Szentírás tanítása szervezte és szervezi ma is” Beszélgetés Bujdosó Alpárral és Bujdosó Zsuzsával

Bujdosó Alpár és Zsuzsa ismert személyiségei az ausztriai magyar életnek. Emberi kapcsolatok, barátságok, irodalmi-művészeti munkák, konferenciák és a szorgalmas, munkás hétköznapiak mind meghatározói közös életútjuknak. Az 1956-os forradalom 56. évfordulóján őket mutatjuk be újságunkban.

Mindkettejük életének folyását megváltoztatta 1956. Mit jelentett a forradalom az életükben?

Zsuzsa 1956 előtt az illegális hitoktatásban vett részt, saját csoportjai voltak, mely fiatalokból állt. Ők, akik a csoportokat vezették, az illegalitásban működő lelkészekkel voltak kapcsolatban. Természetesen mindez a Rákosi-rendszerben tiltott volt.

Én 1954-ben kerültem Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára, ahol bekapcsolódtam az ún. „selmeci hagyományok” ápolásába és újraélesztésébe. Újrakezdés volt ez azért, mert ezeknek a gyakorlása tiltott volt, és csak néhányan vettek részt benne, a legnagyobb titoktartásban. Ezért 1956 februárjában az ÁVH két napra Győrbe vitt kihallgatásra.

1956. október 23-án Zsuzsa öccse osztályával tüntetni ment a rádió elé. Az ÁVH lelőtte. Csak később találták meg a halottak között. Zsuzsa elsősegélynyújtóként került a Corvin-közbe, mely a forradalom legfontosabb fegyveres góca volt. Később – amikor a harcok elcsendesedtek – a parancsnokságon dolgozott, és ily módon mindenkit ismert. Ezért kellett elhagyni az országot.

Engem a februári incidens után az egyetemeken, így a soproni főiskolán is megalakult MEFESZ (Magyar Egyetemisták és Főiskolások Egységes Szervezete) vezetőségébe választottak. Mint ennek elnöke (Elvi Bizottság), és Kéthly Anna államminiszter ENSZ-küldöttségébe választott tag, hagytam el az országot november 4-én Bécs, illetve közvetlenül New York felé.

Bécsben, Ausztriában, Magyarországon és a nagyvilágban sok-sok barátjuk él. Szinte nem is tudnának elmenni egy olyan helyére a világnak, ahol ne lennének ismerőseik. Gazdag és tartalmas életútjuk könyvekben is ismertetésre kerültek, most egy rövid összefoglalását kérem eddigi életpályájuknak.

Bécsi, és kacsaringós amerikai és ázsiai út után végülis mindketten Bécsben folytattuk tanulmányainkat. Zsuzsa az orvostudományi egyetemen, én az Universitát für Bodenkultur

erdőmérnöki szakán. 1958 karácsonyán ismertük meg egymást, egy Hornban, Lakos Endre, egyetemi lelkész által hozzátartozó-nélküli diákoknak rendezett karácsonyon. A kapcsolat sokat ígért, és 1960. január 24-én összeházasodtunk. Akkoriban készült el Strebersdorfban az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és a város által magyar menekülteknek épített telep, melynek egyik lakásába az esküvő után beköltözhattünk. Azóta is itt lakunk.

Igyekeztünk helyet és lehetőséget adni otthonunkban a bécsi fiatal értelmiségi gondolatvilágnak, szereplőinek, ha földön ülve is, néha 20-30-as közönségnek irodalmi és művészeti esteken, míg a külföldi diákok egyesületi (UFHS, később MEFESZ) választása Genfben nem szólított két évre. Zsuzsa a szervezet titkári funkcióját látta el, én a külügyi alelnök feladatkörében dolgoztam. 1963-ban tértünk vissza Bécsbe, és mindketten munkába álltunk. Zsuzsa először a magyar Egyházsociológiai Intézetben (Ungarische kirchliche Sozialforschung), később az *Opus Mystici Corporis* nevű egyházi könyvkiadónál dolgozott, ahonnan vallásos könyvek kerültek Magyarországra is. Azután különböző osztrák cégeknél (utazási irodák), én pedig építési tervező irodákban (Zivilingenieur für Bauwesen).

Közben felerősítettük a kapcsolatot a már régebben megismert *Magyar Műhely* című irodalmi és művészeti folyóirattal, mely egyre inkább a modern törekvések otthonává vált. A munkatársi munkából aktív funkció lett. Megyik Jánossal 1973 és 1978 között a lap *Írók és Olvasók Szövetkezetének* vezetői. 1975-től pedig Zsuzsa és én a lap munkatársainak *Marly-le-roi-i* és *hadersdorfi* találkozóinak egyik szervezői voltunk (a párizsi szerkesztőkkel és a Megyik házaspárral együtt). 1978-ban a lap felelős szerkesztője lettem (Nagy Pállal és Papp Tiborral, az alapítókkal).

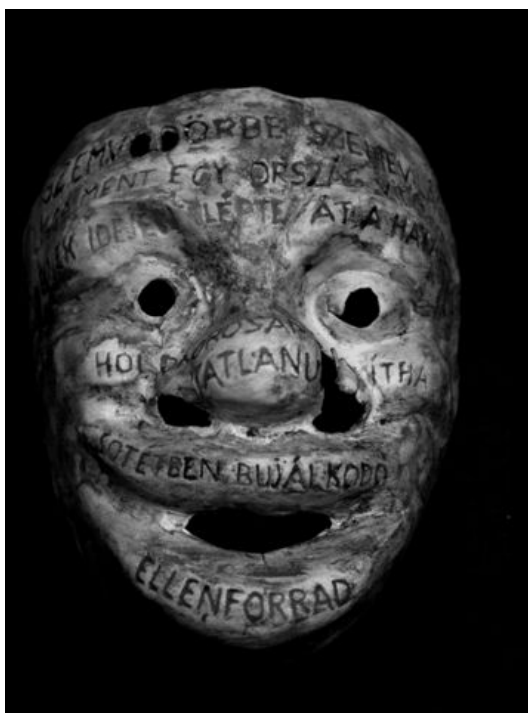
Ebben az időben számos cikk, tanulmány, vers, performansz, multimediális és közös munka született. Zsuzsa pedig, mikor nyugdíjas lett, a bécsi egyetemen batchelor-fokozatot szerzett pszichológiából.

1999 óta a budapesti *Élet és Irodalom* bécsi (inkább kelet-ausztriai) munkatársa vagyok és az itteni művészeti eseményekről tudósítok.

Alpárra sok meghatározás ráillik; író, a Magyar Műhely szerkesztője, vizuális művész és végzettsége szerint erdőmérnök. Beszélne műveiről? Mit jelent és mit fejez ki „vizuális művészete”?

Az a vizuális irodalom, melyet művelek, egy szöveg-képi világot akar felkínálni az olvasó-értelmezőnek, melyben magának kell megtalálni a fonalat, az ún. „mondanivalót”. E műfaj művelői sem vezetni, sem valamit közölni vagy mondani akarnak, hanem egy értelmezhető világot teremteni. Úgy gondolják, hogy az ember felnőtt lett. Egyik utolsó munkám olyan termi megjelenítés, melyben videó, hanganyag, írásvetítőkkel közvetített képek és szövegek a négy falon és a mennyezeten teremtenek egy ilyen világot, ahol természetesen nem dominálhat egyik se, és nem is lehet csupán egyet követni.

Végzettségem szerint ugyan erdőmérnök vagyok, de ebben a szakmában soha nem dolgoztam. A soproni és bécsi erdőmérnöki képzésnek nagyon erős műszaki oldala van, ami más ilyen európai egyetemen ismeretlen.

Bujdosó Alpár: Rejtvény

Ennek háttere a közös eredet: Selmecbánya, ahol a monarchia bánya-, erdő- és kohómérnöki képzése folyt 1920-ig. Ez a háttere annak, hogy olyan könnyen tudtam műszaki pályán elhelyezkedni.

Igen gazdag életútjaik megélése során milyen alapokra támaszkodhattak? Mi életük "ars poeticája", amit az életben megélték és továbbadnának másoknak is?

Az alapokat családukban, az atmoszférában, a családi példában és természetesen a nevelésben kaptuk meg. Zsuzsa édesapja zenetanári munkája mellett állandóan figyelemmel kísérte a gyerekek fejlődését, személyiségük alakulását, ugyanakkor a bartóki dalgyűjtésben is részt vett. Zeneszerző is volt: *Prelúdium* című művét ma is ismerik, és emlegetik.

Velem pedig apám, amikor kamaszkorú lettem, egyszer egy hónapban hétvégére elutazott valahová vidékre, ahol emberi kapcsolatokról, viselkedésről, becsületes életről beszélgetett velem.

Életünket igyekeztünk mindig az erkölcsi normák szerint élni. És talán ez az, amit továbbadhatunk. Megéri. De továbbadhatjuk még az emberi kapcsolatok fontosságának hangsúlyozását is. Egyedül soha nem tud tartalmas élet összejönni. Természetesen nem kritérium, hogy a kapcsolat művészekkel vagy írókkal jöjjön létre. Emberekkel.

Zsuzsa, amikor 1956-ban elmenekült Magyarországról egy Szentírást is magával hozott. Szereti úgy olvasni a Bibliát, hogy nem magyarazzák mások, hanem maga értelmezi. Mit jelent számukra a hit?

Természetesen a Bibliával – hitünkkel – a kapcsolat megmaradt. Már szó volt Lakos Endréről, a bécsi egyetemi lelkészről, aki igen jó viszonyban-barátságban volt *Szépfalusi Istvánnal*, az akkori evangélikus lelkésszel. Ők ketten tartották az első ökumenikus összejevetelt, melyen Zsuzsa is részt vett. Hamarosan én is bekapcsolódtam ebbe a munkába – és baráti társaságba.

Az előbbi kérdésre adott válaszban benne van ez a felelet is: mi úgy hisszük, hogy erkölcsöt tanulni, elsajátítani vallás nélkül nem lehet. Ezért kétséges nekünk a tervezett etika-óra sikere is. Miért rossz, ha valaki hazudik, lop vagy akár gyilkol – ha nem ismeri, nem tanulta a tízparancsolatot?

Egész életünket a Szentírás tanítása szervezte, és szervezi ma is.

Bujdosó Alpár és Zsuzsa

Bemutatjuk adventi vendégünket - Dr. Kocsis Attila református lelkészt a Nemzetpolitikai Államtitkárság osztályvezetőjét

Dr. Kocsis Attila (55 éves) református lelkész, házas, felesége Anikó szintén lelkész. Öt gyermekük és egy unokájuk van. Szolgálati helyei: Felsőnyárad lelkész, Berekfürdő intézeti igazgató, Debrecen Református Kollégium főigazgató, Mezőtúr lelkész, Perth Amboy (USA) lelkész, esperes.

Tanulmányai: Debrecen Református Teológiai Akadémia MDiv, Teológiai Szeminárium Princeton ThM (USA), Protestáns Teológiai Intézet Kolozsvár PhD.

Jelenlegi munkahelye: Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, Nemzetpolitikai Államtitkárság.

Bélyegről másképpen

Gyerekkorom óta elbűvölnek a bélyegek. Hihetetlenül megmozgatják az ember fantáziáját, szélesítik látókörét és szépségükkel igazi esztétikai élményt nyújtanak. Olyan gazdag a kínálat, hogy szinte lehetetlen mindenféle bélyeget gyűjteni. Megpróbáltam, de feladtam. Mostanra már a lelkemhez közel álló témákra koncentrálok. A karácsonyhoz kapcsolódó, a Bibliát, bibliai történeteket megjelenítő, valamint templomokat ábrázoló bélyegek alkotják gyűjteményem nagy részét. Dicsekvés nélkül mondhatom, hogy szinte minden Luthert és Kálvint ábrázoló bélyeg is megtalálható féltve őrzött kincseim között.

Izgalmas és érdekes világkörüli utazásra indul el, aki kinyitja az albumokat, hiszen olyan világ tárul ki előtte, amit valószínűleg mindannyian személyesen is szeretnék a valóságban meglátni. Bebarangolhatjuk a világ számos országát, kitágul a szemhatárunk Grönlandtól Dél Afrikáig, Kanadától Ázsia számos országán át egészen Mikronézia apró szigetvilágáig.

Mikor adták ki az első karácsonyi bélyeget? A világ közel 200 országa adott már ki karácsonyi bélyegeket az elmúlt több mint 100 év alatt. Hallatlanul izgalmas és érdekes nyomon követni azt a folyamatot, ahogyan az egyes országok megjelenítették saját bélyegeiket.

Talán sokak számára meglepő, hogy az 1898-ban, a **Kanada**-ban kiadott bélyegen egyáltalán nincs semmilyen karácsonyi motívum. Csupán a felülbélyegzés **“XMAS 1898”** jelzi, hogy jelentős esemény történt. A Mercator-féle (Gerhardus Mercator készítette 1569-ben) világtérképet ábrázoló bélyegre nyomtatták a feliratot. Ebben az évben vezették be a Brit Birodalmi postai díjszabást, amit eredetileg november 9-re terveztek, a Walesi Herceg születésnapja tiszteletére. Amikor a magasrangú udvari tisztségviselő Viktória királynő elé, jóváhagyásra felterjesztette a kérést, ő éles hangon megkérdezte “Milyen herceg tiszteletére történik?” A tisztségviselő azonnal érzekelte, hogy könnyen elutasításban lehet része, de egy váratlan fordulattal így válaszolt – “A Béke Hercege (A Békesség Fejedelme) tiszteletére.” – utalva ezzel Jézusra. A királynő így már aláírta a törvényt és a bélyeg 1898 december 7-én a felülnyomással meg is jelent.

A világ országaiban csupán több évtized múltán jelentek meg a karácsonyi bélyegek. **Ausztria 1937**-ben adott ki egy két darabból álló sorozatot, amit karácsonyi üdvözlő bélyegnek tartanak, rózsa és a csillagegyek díszítik. **Brazília 1939**-ben adott ki karácsonyi jellegű, 4 darabból álló sorozatot.

Absender: P.b.b.
 Ungarisch-Evangelische Gemeinde
 AB in Österreich
 A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
 Gefördert aus Mitteln der
 Volksgruppenförderung.
 Erscheinungsort: Wien
 Verlagspostamt: A-1060 Wien
 Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkési hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@aon.at
 Bankverbindung: Bank Austria, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 00290419100. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Dr. Solymár Mónika, Tóth Géza

Magyarország 1941-ben „Katonák karácsonya” címmel jótékonyági bélyegeket adott ki, majd **1943-**ban nálunk jelent meg a világ első valóban bibliai témájú bélyege. E tekintetben is méltán lehetünk büszkék, **Magyarország adta ki a világ első karácsonyi bélyegét.**

A következők folytatták a sort: **Kuba 1951, Haiti 1954, Luxembourg és Spanyolország 1955, Ausztrália, Korea és Liechtenstein 1957,** majd pedig a 60-as évektől más országok is csatlakoztak.

Amerikai szolgálatunk idején az első adventi időszakban meglepő kérdéssel találkoztam a kis helyi postán. A tisztviselő azt kérdezte: „Vallásos vagy nem-vallásos karácsonyi bélyeget szeretnék vásárolni?” Habozás nélkül rávágtam, hogyne, vallásosat kérek. Később otthon kicsit átgondoltam a szituációt. Az amerikai posta minden évben kétféle tematikájú - vallásos és nem-vallásos - karácsonyi bélyeget ad ki. Ki-ki hitének, meggyőzésének megfelelően választhat. Ezek után mindig kértem gyülekezeti tagjainkat, hogy adventben, karácsonyhoz közeledve a bélyegvásárlással is fejezzék ki hitüket. Teszem ezt most is és hívom fel mindannyiunk figyelmét, bélyegválasztásunkkal is hirdessük a a Békesség Fejedelmének eljövetelét.

Dr. Kocsis Attila

